

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 7 stycznia 2020 r.

Pozycja 16

POSTANOWIENIE z dnia 26 września 2019 r. Sygn. akt Ts 74/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Jarosław Wyrembak,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej D.R.V. z 20 lutego 2018 r.
(data nadania: 4 maja 2018 r.)

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

1. Zgodnie z art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072 ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK), w zakresie sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz zażalenia na postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu, a także reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem istnieje obowiązek zastępstwa skarżącego przez adwokata lub radcę prawnego, chyba że skarżącym jest sędzia, prokurator, adwokat, radca prawny, notariusz, profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych. W razie niemożności poniesienia kosztów pomocy prawnej, skarżący może złożyć do sądu rejonowego swego miejsca zamieszkania wnioszek o ustanowienie dla siebie adwokata lub radcy prawnego z urzędu.

2. Sąd Rejonowy w K. I Wydział Cywilny, postanowieniem z 15 stycznia 2018 r. (sygn. akt [...]), ustanowił dla skarżącej pełnomocnika z urzędu do sporządzenia skargi konstytucyjnej w przedmiocie stwierdzenia niezgodności z Konstytucją przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie biegłych sądowych (Dz. U. Nr 15, poz. 133), zastosowanych przy rozpoznaniu sprawy wnioskodawczyni, w której Sąd Apelacyjny w K. wydał wyrok z 3 listopada 2017 r. (sygn. akt [...]). W konsekwencji wyżej powołanego postanowienia, Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w K., zarządzeniem z 12 lutego 2018 r., wyznaczył dla skarżącej pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata I.E., wykonującej zawód w Kancelarii Adwokackiej w K.

3. Nie może być wątpliwości co do tego, że regulacje wymagające profesjonalnego zastępstwa w zakresie praktyki sporządzania i wnoszenia skarg konstytucyjnych służyć mają zabezpieczeniu ich racjonalnego jurydycznie kształtu, respektującego w szczególności narzu-

caną przez obowiązujące przepisy konstrukcję skargi konstytucyjnej. Staranność w zabezpieczeniu słuszných interesów zastępowanej przez adwokata osoby występującej ze skargą konstytucyjną jest sprawą wielkiej wagi w każdym przypadku, a szczególnie wtedy, gdy adwokat działa jako pełnomocnik ustanowiony z urzędu.

4. W kontekście wyżej przedstawionych konstatacji, po zbadaniu skargi konstytucyjnej z 20 lutego 2018 r., wniesionej przez adwokat I.E., działającą w imieniu D.R.V. jako jej pełnomocnik ustanowiony z urzędu do sporządzenia skargi konstytucyjnej, Trybunał stwierdził, że skarżąca nie zdołała zdefiniować i przedstawić żadnego problemu konstytucyjnego w sposób umożliwiający jego racjonalne badanie. Co więcej, kształt jurydyczny, konstrukcyjny i redakcyjny rozpoznawanej skargi bardzo daleko odbiega od zdefiniowanych w przepisach elementów skargi konstytucyjnej – jak również od powszechnie szanowanych kanonów prawniczych, w tym ustalonych zasad praktyki adwokackiej.

5. Wobec niespełnienia przez skargę konstytucyjną warunków, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p. TK, na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 1, Trybunał postanowił jak w sentencji.